

Nr 251.

Av herr **Andersson** i Stockholm **m. fl.**, om *ändring i vissa avseenden av avlöningsbestämmelserna för sådana militära och civilmilitära befattningshavare, som överförs å övergångsstat.*

I samband med 1925 års försvarsorganisation beslöts att en del militära och civilmilitära befattningshavare skulle frivilligt eller tvångsvis överföras på s. k. övergångsstat. Dessa åtnjuta lön och dyrtidstillägg av staten och kostnaderna därför uppgå till betydande belopp.

Om överförandet till övergångsstat vore en hel del att anföra, men vi skola endast rikta uppmärksamheten på huru som tyghantverkare och fortmaskinister överförs till övergångsstat, under det att andra de närmaste åren efter antagits i dessas ställe. Beträffande officerare och underofficerare är förhållandet detsamma, endast med den skillnaden, att omsättningen varit ännu större. Någon förnuftig motivering för dylika anordningar torde icke kunna anföras. De flesta av de till övergångsstat överförda torde hava skaffat sig anställningar och inkomst på den enskilda arbetsmarknaden. Några reella motiv för att staten även därefter skall betala lön till dessa torde icke kunna anföras. Formella skäl lära ju däremot finnas för att betala viss lön. Detta på grund av de villkor, på vilka dessa befattningshavare anställts i statens tjänst. Staten betalar emellertid nu mer än vad som enligt dessa bestämmelser är erforderligt. Även om dyrtidstillägget och det som därutöver kan borttagas blir avdraget, så komma dessa militärer, även om de icke skulle ha någon anställning, ändå i en bättre ekonomisk ställning än arbetarna.

Man torde utan överdrift kunna hävda den principen, att staten i första hand bör betala ordentliga löner till dem, som äro anställda och utföra arbete i statens tjänst. Från olika håll har det pekats på svårigheter härutinnan. Det stora flertalet av dessa till övergångsstat överförda militärer påstå sig hysa en ytterligt stor »fosterlandskärlek». För alla dem som lämnat militärtjänsten och övergått till annan verksamhet med goda inkomster, vore det ett utomordentligt tillfälle att i handling visa den omskrutna »fosterlandskärleken» genom att ej uttaga lön av staten, då staten ej tager deras tid och arbetskraft i anspråk.

Vi våga icke hysa några förhoppningar om att »fosterlandskärleken» kommer att visa några sådana resultat, som vi här ifrågasatt, men vi räkna däremot med att de här först ifrågasatta åtgärderna skulle giva några tiotusental kronor, som kunde användas som löneförbättring åt de lägre befattningshavarna, som arbeta i statens tjänst.

I anslutning till vad vi sålunda anfört få vi härmed föreslå,

att riksdagen måtte besluta, att de som uppbära lön på övergångsstat icke skola uppbära något dyrtidstillägg samt att lönen skall utgå med det lägsta belopp, som i varje fall enligt anställningsvillkoren kan förekomma.

Stockholm den 22 januari 1931.

Edoff Andersson.

Karl Kilbom.

Nils Flyg.

Viktor Herou.

Verner Karlsson.

Oscar Öhman.

J. P. Dahlén.
